

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

შინაშინაობა

„ტარტაროზი“-ს მიერ შესრულებული ხუთწლიანი გეგმა

ს უ თ ი ფ ე ლ ი

სუთი წელია,

რაც ჩვენი შურნალის პირველი ნომერი ყუმბარასავით გასკდა ჩვენი მტრების ბანაკში.

სუთი წელია,

რაც ჩვენი შურნალი განუწყვეტილად ატარებს საბჭოთა იუმორისა და სატირის დროშას.

ამ ხნის განმავლობაში ჩვენ, მისი ხელმძღვანელები და თანამშრომლები გამსჭვალულნი ვიყავით ერთი აზრით და ერთი მიზნით — ჩვენც შეგვეტანა ჩვენი წვლილი იმ დიად სოციალისტურ აღმშენებლობაში, რომელსაც დაუღალავი შრომით და თავგანწირული ბრძოლით აწარმოებენ მუშათა კლასი კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით.

„თავის ქება კიტრათ ღირს“, ამბობს ხალხური ამდაწა და ჩვენც ამ თქმულებას გავამართლებდით, რომ ჩვენი შურნალის მნიშვნელოვან მიღწევებთან ერთად საკმაოდ ნაკლებად ვანებებაც არ ვამჩნევდეთ და მათ შესახებ თქვენს წინაშე „პირში წყალს“ ვიგუბებდეთ.

აღსანიშნავია, რომ იუმორისა და სატირის მნიშვნელობა საბჭოთა პირობებში უფრო მეტია, ვინემ ეს ზოგოერთ „განათლებულ“ ხალხს ჰგონია.

მათ აღზად არ ესმით, რომ დღეს, კლასობრივი ბრძოლის გამწვავების პერიოდში და თვითკრიტიკის გაშლის პროცესში იუმორისა და სატირის მნიშვნელობა უფრო მეტია, ვიდრე ოდესმე (მათ აღზად არ უგემიათ იუმორისტის გაალმასებული და გესლიანი კალმით გამოწვეული სიმწარე).

არის ისეთი ხალხიც, რომელიც იუმორისა და სატირის საგან მხოლოდ სიცილს მოელის.

სიცილი ერთ-ერთი თვისებათაგანია იუმორისა. საბჭოთა იუმორსაც უნდა ახასიათებდეს ეს თვისება; ჩვენ გვინდა სიცილი სადი და გონიერ, მაგრამ პროლეტარული იუმორისა და სატირისათვის სიცილი მაინც არ არის მთავარი, არამედ მთავარია ის, რაც საზოგადოთ საბჭოთა ბრძენის დანიშნულებას შეადგენს.

იდეა თუ არა ჩვენი შურნალი თავის სიმაღლეზე? ასრულებდა თუ არა ის თავის დანიშნულებას ამ ხნის განმავლობაში?

ამ კითხვებზე პასუხი ერთია:

— კი.

ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ჩვენ შეცდომები არ გვქონოდა, რომ ჩვენ წარსულში არ „წაგვეჩოქებინა“ — არამედ ეს იმას ნიშნავს, რომ ჩვენ „სასირცხლო მარცხნი“ არ გვქონია, ჩვენი მიზნისა და დანიშნულებისათვის არ გვიღალატნია.

დღეს ჩვენი შურნალის მკითხველთა რიცხვი დაახლოებით 40.000 აღწევს. არც ერთ მკითხველს დღემდე (სიტყვიერათ თუ წერილობით) ჩვენთვის არ მიუთითებია ისეთ შეცდომაზე, რომელიც „მიუთხოვებელ ცოდვად“ ჩაიწერებოდა ჩვენი მუშაობის „დებეტში“. ჩვენ ვთხოვეთ ანკეტების საშუალებით მათ აღენიშნათ ჩვენი შურნალის დადებითი თუ უარყოფითი მხარეები... და ისინიც ესებინან მთელ რიგ საკითხებს, რომლებსაც კავშირი აქვთ ჩვენი შურნალის არსებობასთან. მათი უმრავლესობა უმთავრესად მოითხოვს შურნალის სახელწოდების შეცვლას, ტენსიურად მის გაუმჯობესებას და აუცილებელ საჭიროთ სთვლიან ფერებზე ბეჭდვას.

— ჩვენ მოვითხოვთ, — გვწერს მუშა — მკითხველთა ერთი ჯგუფი, რომ ერთად ერთი იუმორისტული შურნალი საქართველოში იღვეს თავის სიმაღლეზე“.

რედაქცია აღტაცებით ეგებება მკითხველთა მოთხოვნას და სავსებით იღებს მათ შენიშვნებს, მხოლოდ, საჭიროა ითქვას — შეგვძლია თუ არა ასე მომავლისათვის მათი მოთხოვნის შესრულება, შევძლებთ თუ არა შურნალის ტენსიურად გაუმჯობესებას, ფერებზე ბეჭდვას და, რაც მთავარია, მისი იდეოლოგიურ - მხატვრული ღირებულების აწევას?

უნდა შევძლოთ.

ამისათვის საჭიროა შესაფერი პირობების შექმნა, საჭიროა მეტი ყურადღება და თანაგრძნობა საბჭოთა და საზოგადოებრივ ორგანოების, საჭიროა მკითხველთა, თანამშრომელთა და შურნალის რედაქციის შორის მჭიდრო კავშირი... ასეთ პირობებში რედაქციისათვის სიტუაცია და სპეციფიკური იქნება. ჩვენ ვიცით, რომ შურნალის გარშემო დაირაზმებიან მტრები; ჩვენ შორის იქნება გამწვავებული ბრძოლა მუშაობის საშუალება - სასიცოცხლო შეგვებრძოლება, გვექნება შეტევა ხან მარჯვნივ, ხან მარცხნივ, მაგრამ ჩვენ მაინც ბრძოლის წითელ დროშას ხელს არ გაუშვებთ იმ რწმენით და იმედით, რომ მშრომელთა ფართო ფენების დახმარება არ მოგვაკლდება.

სალამი ძვირფას მკითხველებს.

რედაქცია.

ასე ფიქრობდა...

— რამდენიმე ნომრის შემდეგ დაღვეს სულს!

ანონიმური ბარათი ტარტაროზს

შენი პირველი ნომერი გამოვიდა ხუთი წლის წინ, 16 ნოემბერს.

ეს იყო 1924 წელს, ნოემბრის პირველ რიცხვებში. — კიდევ ახალი უბედურება, აწ აღარ მოგვასვენებს ეს წყნელი „ტარტაროზი“. განა მწუხარება არ გვეყოფოდა, რომ ესეც დაგვემტა! — ვფიქრობდი მე, მაგრამ ჩემი მეგობრები მანუგეშებდნენ:

— ნუ გეშინია; გამოვა სამი-ოთხი ნომერი და შერე გაქრება; ვერ იარსებებს, უღელური იქნება.

და მეც იმედი მქონდა, რომ შენ მალე დაიხურებოდი, აღიგებოდი პირისაგან მიწისა.

— არა უშავს, — ვანუგეშებდი თავს, — ორკვირეულია, თვეში მხოლოდ ორჯერ გამოვა; მალე ჩაიხრჩვება, ამ წელიწადს ვერ გადიტანს!

და, მართლაც, თითქოს გამართლდა ჩემი იმედი, 1925 წლის დასაწყისში გვერდები შეგითხელდა — რვა გვერდით გამოდიოდი. იმედი მომეცა, მაგრამ...

რამდენიმე ნომრის შემდეგ ისევ ვახდი 16 გვერდი. ყურები ჩამოვყარე, მაგრამ თავს იმით ვანუგეშებდი, რომ თვეში ისევ ორჯერ გამოდიოდი მხოლოდ.

— რაც ხანია სულს დაღვეს! — ისევ ვანუგეშებდით ერთმანეთს მეგობრები.

მაგრამ ერთ მშვენიერ დღეს (როგორც ასეთ შემთხვევაში იტყვიან ხოლმე), შენ მოულოდნელად გამოაცხადე, რომ:

„ამიერიდან შურონალი „ტარტაროზი“ გამოვა ყოველკვირეულად“.

კი წარმოიდგენ, თუ რა თავზარს დაგვეცემდა ეს სამწუხარო ამბავი.

ასე გრძელდებოდა დიდხანს. ჩვენს იმედს შენი სიკვდილის შესახებ ჯვარი ესმებოდა, მაგრამ...

ინედს მაინც არ ვკარგავდით, რომ შენ დაიხურებოდი.

— 1925 წელს ველარ გადაშორდება! — ვიტყვოდი ხოლმე, როცა წაგეკითხავდით.

ისევ იმედის გაცრუება.

1926 წლიდან შენ უფრო და უფრო გაუმჯობესდი, გაძლიერდი და იანვრიდანვე დაიწყე ფერად საღებავებით ბეჭედა.

ამ ამბავმა ისე იმოქმედა ჩვენზე, რომ დავკარგეთ ყოველივე იმედი და შეგუბრდით ჩვენს უბედურებას.

მაგრამ ერთ მშვენიერ დღეს (და ეს დღე მართლაც მშვენიერი იყო მაშინ ჩვენთვის), 1926 წ. 16 მაისს „ტარტაროზი“ — № 48-ში შენ შეგითხელდა გვერდები და ნაცვლად 16 გვერდისა, გამოდიოდი 8 გვერდი.

ეს იყო, როგორც შენ იმავე ნომერში სწორი ბრძანებაში, რეჟიმ-ეკონომიის გამო, რომ სხვებისთვის თვალსაჩინო მაგალითი მიგეცა მომჭირნეობის გასატარებლად.

— რეჟიმ-ეკონომია კი არა, სულს ჰღაფავს და იმისა ეს ბოდიში! — აღტაცებით ვამბობდით ჩვენ და დატყინოდით:

— გაგიბნელდა გვერდები ფარგასავით ხომ? მალე დაიხრჩვები, მალე! — და ჩვენ ბრანსა და სიხარულისაგან ფეხქვეშ გსრესავდით.

ყოველ კვირა დღეს მოველოდით შენს გარდაცვალებას, მაგრამ იმედი არ გამართლდა.

და, ვაი ასეთ ხანმოკლე ჩვენს სიხარულს, ორი თვის შემდეგ, 18 ივლისს გამოვიდა შენი № 57 16 გვერდით.

ყუმბარასავით გავარდა რისხვით ჩვენს ქაჩალ თავზე ეს ამბავი.

ხანდახან, როცა ერთი ფერის საღებავით გამოდიოდი შენი ნომერი, ჩვენ, უგუნურებს, იმედი გვებადებოდა!

— ჰა, მეონი იწყება მისი აღსასრული!

მაგრამ 1927 წლიდან შენ დაიწყე კონკურსების გამოცხადება და სპეციალური ნომრების გამოცემა, რამაც შენ კიდევ მეტად გაგაძლიერა, ხოლო ჩვენ კი, პირიქით, სამარე გავვითხარა.

— რაც უნდა მოხდეს, „ტარტაროზს“, არ ელირსება ასე ნომერი! — ხშირად ვინუგეშებდით თავს.

მაგრამ, როგორც ყოველი იმედი, ეს იმედიც გავგონებდებოდა 1927 წ. 15 მაისს, როცა შენ გამოეცემა ასე ნომრის გამო „ტარტაროზი“ — ს საიუბილეო ნომერი 32 გვერდით და დავვანახვე შენი ლაშქრის ძლიერება.

იმედს ჯვარი დაგვსვა.

მძულდი, მეჯავრებოდი, მაგრამ მაინც ვკითხულობდი შენს ყოველ ნომერს, რომ შიგ მენახა შენი დაუძლიერებისა და აღსასრულის მოახლოების ნიშნები.

მაგრამ ამაოდ. რაც დრო გადიოდა, შენ უფრო ვაკაცდებოდი, თავისს საკუთარ შეცდომებზე, რაც ჩვენ სულელებს ასე გვხარებდა, შენ სწავლობდი და იქნედი გამოცდილებას.

ასე გავიდა 1928 წელი.

1929 წლის დასაწყისში, მეგონა ჭკუა ნასწავლი მქონდა — აღარ ვოცნებობდი შენს დახურვაზე, მაგრამ შენმა სამმა ნომერმა, რომლებიც სახვევ ქალაღზე გამოვიდა, ისევ იმედი მოგვცა, რომ შენ, მართლაც უნდა დაგვლია სული მაშინ.

— ხა-ხა-ხა-ხა-ხა!.. გვედირსა როგორც იქნა! — გვიხაროდა ჩვენ, როცა სააფიშო და სახვევ თხელ ქალაღზე დაიბეჭდა შენი სამი ნომერი, (№№ 8, 9 და 10).

მაგრამ ჩვენ იმედი როდის გავგმართლებია, რომ მაშინ გავგმართლებოდა?! ორი ნომრის შემდეგ, შენ ისევ განაგრძე ძლიერებისა და წინსვლა.

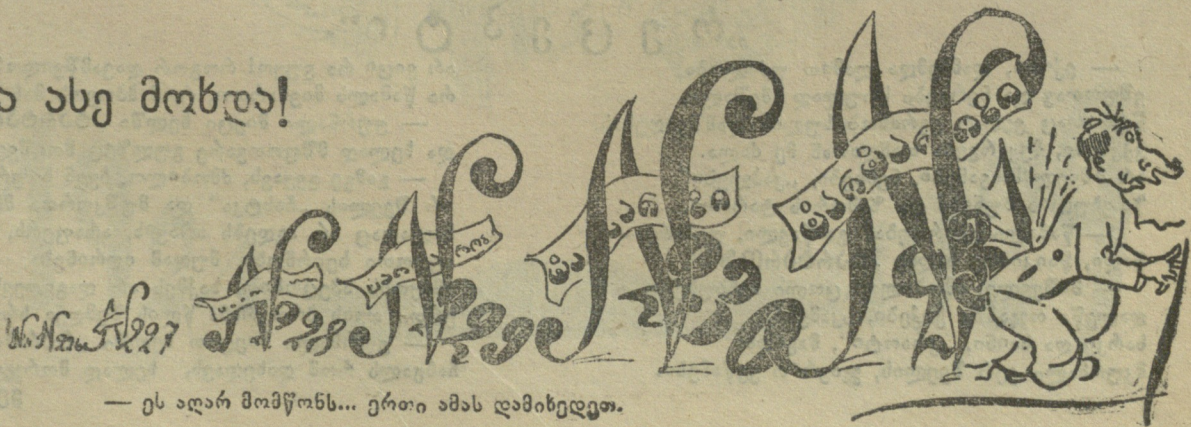
ესეა რა უნდა ვსთქვა. სინამდვილე თავისთავად ლაპარაკობს ყველაფერს.

მე სხვა რა დამჩინია!

„ტარტაროზის“ ხუთი წლის თავის აღსანიშნავად ვიხიდი ანაფორას და ვიპარსები.

ყოფილი მღვდელი ათანასე.

და ასე მოხდა!

— ეს აღარ მომწონს... ერთი ამას დამიხედეთ.

„ტარტაროზი“-ს ხუთი წელი

ხუთი წელია,
თითქმის უგეგმო,
ვზომავდი მიწას
უწულ-უჩეჭმით,
მეჭქირა ხელში
ბასრი ჩანგალი,
ბევრმა იგემა
მისგან კანკალი,
მღვდელი თუ ბერი,
სტაროსტა, მნათე
მის გამო ნაძრახ
სიცოცხლეს ათრევს,
რეკავენ ზარებს,
აღებენ ტაძრებს,
მაგრამ მით ესე
რა შავ ქვას აძლევს,
თუმცა შავი ქვა
ან მარგანეცი
დიდი სარფაა,
საქმე ასაკეცი:
ის ინდუსტრიის
ქვა-კუთხედი,
მთლად ჩვენი ყოფის
მეოთხედი,
შესაძლო არის,
ნახევარიცა,
რომ მივუმატოთ
ნავთიცი—მარილსა,
და ყველას შენდევ—
რკინას—ნახშირი,
მით ინდუსტრიას,
დღეს ედგმის ძირი!
მაგრამ თან დღეს ეს
საქმე ყოველი
სწრაფად მიდის წინ
ტემპით ცხოველით,
მანქანასავით
აწყობილია...
დღეს სიკვდილიც კი
უფრო ტკბილია,
ვიდრე ძველს დროში
ყოფნა დასჯილი,
ბევრი უაზრო
შრომით გარჯილი.
რევოლიუციამ
ძველი წარეცხა
და ახალ ყოფის
შხარებელ მერცხლად
წამოაყენა
ხუთი წლის გეგმა,
სოციალიზმის

ერთ ქვეყნად შექმნა!..
ჯერ კიდევ ბევრი
მხარე თუ ხალხი
არაბნ ბნელში,
ცხოვრების ჩაჩხი
მათთვის უკუღმა
ისევ რომ ბრუნავს:
მათ კაპიტალი
წელში ცხრად ჰლუნავს!..
შხოლოთ რომ ხედება
საბჭოთა კედლებს,
მუშათა მტრები
მიჰგავან „დედლებს“!
და უილაჯოთ
ძირს ჰხრიან თავებს,
როს ხედვენ გამრჯელ
მუშათა მკლავებს,
ხუთ წლიან გეგმის
ამასრულებლებს,
შემოქმედების
ფოლადის ხელებს,
წითელ საზღვრების
ერთოვლად მცველებს!
ხოლო ის უფრო
საქმეს უძნელებს,
რომ იქაც, შინაც
ჰყავთ ამბოხები:
მტრულად უბღვერენ
ღარიბთ ქოხები,
მდიდრულ სასახლეთ
დამოქრებულნი!
შიშისგან უფრო
უსქდებთ გულნი,
როცა ჩვენს შურნალს,
წითელს „ტარტაროზს“,
ამ ხალისიან
შრომის ავგაროზს,
ამოძრავებულს
და მოქმედს ხედვენ!
შიშისგან ენის
დაძვრას ვერ ბედვენ,
იწერენ პირჯვარს
(ვით შეენის მშიშარს!)
როცა ტარტაროზს
ეს პირჯვრის წერა
პირზე სიცილს ჰგვრის
და აღმაცერად
დაჰყურებს იმათ
მოლოცილ სახეთ!
თუ არა გჯერათ,
მოლით და ნახეთ!

თვითონ „ტარტაროზს“
ეს ეცინება:
იციინს ღამით,
იციინს დღით,
იციინს მთელ დღე,
მთელ სიცოცხლეში:
ქვეყნად ამდენი
დაგროვდა ლეში!
ემიგრაცია,
გენერალთ ხროვა
ყველგან გასწვივის
„ახ, როდის მოვა
მეორედ მოსვლა,
განკითხვის დღენი:
წაშავდებიან
აი, ესენი!..
და საბჭოთაქენ
აშვერენ ხელებს:
კომუნისტები
ამ ხალხს ახელებს!
ბევრს მისგან უკვე
სიმწრით ახველებს,
უქენჯნის გულსა
და უნაღველებს...
„ტარტაროზი“ კი
იციინს მათზეც,
ამ დაკარგულ და
დაცემულ ხალხზეც:
შინაურებზე, გარეულებზე,
კონტრრევოლიუციის
მზარეულებზე!
თუმცა იმათი
სამზარეულო,
სასახელო თუ
საგვარეულო,
განწირულია,
გაბახებული,
და ჩვენგანც უკვე
ყბად-აღებული!
ეგ ყბად-აღება
და გაბახება
დღეიდან უფრო
გეგმითაც ხდება:
„კამპანიები“
იქნება ბევრი
და დაიცლება
ურიცხვი ქვეყრი,
ღიინით კი არა,
მელნის ტბებითა!..
(თუ გავუძელით
სიცილს ყბებითა!..) ნაო..

„რ ე ც ე პ ტ ი“

— ექიმო, დამჩემდა ღამით უძილობა,
ვუფოთავ და ნერვები სრულად ამეშალა,
წუთითაც ვნღარ ვგრძნობ სულის დამშვიდებებს,
ვპკნები, შეკარგება თანდათან მე ძალა.
არ მშვედღის: ვანები, ნემსები, „კაპლები“,
„ვაფხულის ბუნება და ზამთრის ტაროსი...
— წამალი გჭირდება? გასწავლი, უებარს:—
წადი, წაიკითხე საღმე „ტარტაროზი“.
— მიშვედე, ძმობილო: ცოლი მენსუბება,
დაღეწა ოჯახში ჭიქები, სკამები,
ხარკე და ხაინი, „კრაოტი“, მაგიდა;
მკურნალი ვერ მშვედღის, ჯავრით ვეწამები.

არ ვიცი რა ვუყო! როგორ დავამშვიდო?
რა წამალს მივმართო, რომ ჰპოვოს მან მშვება?
— შურნალი მიეცი ხელში „ტარტაროზი“
და ხელად მშფოთვარე გულზეც მოეშვება.
— გამგე გეყავს, ძმობილო, ჩვენ ბიუროკრატრ,
არ მშვედღის „ჩისტკა“ და მუშკორთა მხილებს;
ჩალათაც არ ავდებს არავის, არაფერს,
ავტოთი სეირნობს, მუდამ იღრინება.
ამაყოფს სპეცობით, საქმეს არ დაგიდევს:
ერთი თვის პროგრამა წლის შემდეგ სრულდება.
— შურნალი მიეციოთ ხელში „ტარტაროზი“,
ჩანგალს რომ დახედავს, ხელად მორჯულდება.
მედუსა.

„ტარტაროზი“-ს ხუთი წელი
საგარეო პოლიტიკაში

წელი

1924

1929

ჩვენი ნაკლისა და მიღწევების შესახებ

იუმორისტული ჟურნალი „ტარტაროზი“ ფართოდ გრცელდება მშრომელ მოსახლეობაში, მაგრამ, სამწუხაროდ, დღემდე ჩვენი ჟურნალი ვერ დგას თავის სიმაღლეზე.

ჩვენი სამეურნეო და კულტურული ცხოვრება სწრაფი ნაბიჯით ვითარდება, სოციალისტური გზით და იქმნება ახალი სოციალისტური ყოფა-ცხოვრების ფორმები. ჩვენი მუშა მკითხველებისათვის საჭიროა ჯანსაღი და გამამხნეველი იუმორი, „ტარტაროზი“ კი ისევ ძველ ფორმებს ვერ გასცილება.

დიდ იმედს გამოვსთქვამ, რომ ჩვენი ჟურნალი გამოიხატავს ახალ გზებს და შეიქმნება მუშა-მკითხველისათვის საუკეთესო იუმორისტული ჟურნალი.

საქ. კომუნისტური პარტიის ცეკას აგიტპროპაგანდითი განყოფილების გამგე: **ა. შო. შიკაშვილი.**

ჟურნალ „ტარტაროზი“-ს რედაქციას ვუსურვებ საბჭოთა სატირისა და იუმორისათვის ერთგულ სამსახურს.

ქართულ ენაზე სატირულ - იუმორისტული ჟურნალი უნდა იდგეს თავის სიმაღლეზე. საჭიროა მეტი ყურადღება მიექცეს მას. ჩემის აზრით უმჯობესი იქნება ჟურნალის სახელწოდება გამოიცვლებოდეს. საბჭოთა იუმორის და სატირის მნიშვნელობა დიდია.

განათლების სახალხო კომისარი **დ. კანდელაკი.**

მეურნეობის და საზოგადოებრივი ცხოვრების სოციალისტურს ნიადაგზე რევოლუციონური ტემპით გარდაქმნის ხანაში იუმორი უძლიერეს იარაღთ უნდა გამოვიყენოთ. ძველი ცხოვრების ნაშთების უღმრთებელი მხილვა სოციალისტური მშენებლობის ფართო და საღ ფონზე, ძველი ყოფა-ცხოვრების ლაქების მოურიდებლად გამოიყენება, გაკრიტიკება და სასიკვდილოთ გაიცილება — ისე, რომ ჯანსაღ სხეულზე მუწუკი მოხდენილი და მოფიქრებული მოქმედით მოიკვეთოს, ნაყარი არ იშოვოს, არ გაზვიადდეს და არ გავრცელდეს — ჩვენი იუმორი, უნდა იყოს ფაქიზი და მოხდენილი დაუზოგველს და გაცხარებულს ბრძოლაში სოციალისტური კულტურისათვის.

განსახკომის მოადგილე **მარია მრახველავილი.**

საბჭოთა იუმორი და სატირა მახვილი იარაღია ჩვენი მტრების წინააღმდეგ.

ჩემი სურვილია ჟურნალი „ტარტაროზი“ (რომლის სახელწოდების გამოცვლა სასურველია) ემსახუროდეს ფართო მუშათა მასებს თავისი გააღმასებელი კალმით შინაურ თუ გარეშე მტრებთან ბრძოლაში. სასურველია ჟურნალი იდეოლოგიურ - მხატვრული დირბულებით გვერდში უდგეს რუსულ იუმორისტულ ჟურნალებს. ხელმძღვანელებს და თანამშრომლებს უსურვებთ პროლეტარულ სიმტკიცეს.

საქ. პროფკავშირთა საბჭოს თავმჯდომარე **ბ. მანაძე.**

თუ ჩემი სურვილის გამოთქმა საჭიროა, მხოლოდ ერთს ვისურვებდით: უფრო მკვეთრად, უფრო მწვავეთ შეუთითოთ საბჭოთა ხელისუფლების მტრებსა და ორგულებს.

გაზ. „ახალი სოფელი“-ს რედაქტორი **პ. მ. სპჰვაძე.**

„ტარტაროზი“ დღემდე სუსტი იყო, როგორც იუმორისტული ჟურნალი. იუმორისტული ჟურნალის საჭიროებაზე კი ლაპარაკიც შედგებოდა.

ამიტომ მთავარხელოვნება ერთადერთ სურვილს გამოვსთქვამს „ტარტაროზი“-ს არსებობის ხუთი წლის თავზე: ჟურ. „ტარტაროზი“ მეორე ხუთწლიდში გახდეს ნამდვილი საბჭოთა პროლეტარული იუმორის ჟურნალი: აგრედვე ვისურვებ, რომ ჟურნალს გამოეცვალოს სახელწოდება.

ხელოვნების მთ. მართვ. უფროსი: **ა. პაპაძე.**

რევოლუციონური სატირა და იუმორი ბასრი იარაღებია პროლეტარიატის ხელში ბიუროკრატისმიხისა, უკულტურობის, მანებლობისა, რელიგიის და ძველი ცხოვრების ყველა დახვეწებული ნაშთების წინააღმდეგ. და ამ ბრძოლაში „ტარტაროზს“ თვალსაჩინო მიღწევები აქვს.

ვუსურვებ რომ მომავალშიაც ის ასეთივე დაუდგრომელი მებრძოლი ყოფილიყოს ყოველივე იმის წინააღმდეგ, რაც ხელს უშლის და წინ ეღობება ძლიერმოხილ სოციალისტურ აღმშენებლობას და სოციალისტურ კულტურის აყვავებას.

საქართველოს პოლიტგანათლების მთავარ მმართველობის გამგის მოადგილე: **ჩანტლაძე.**

ჟურნალი „ტარტაროზი“ უნდა გახდეს ნამდვილი იუმორისტული და სატირული ჟურნალი საქართველოში. ამისათვის დაცულ უნდა იქნეს ერთი მთავარი პირობა: იუმორი და სატირა არა უმიზნო, ყველასათვის სასაცილო, არამედ კლასობრივი შეგნებით გამანავლებელი.

საქ. პროლ. მწერ. ასოციაციის მდივანი **ბ. ბუაჩიძე.**

საბჭოთა ყოფითი სატირა და იუმორი ბრძოლა სოციალისტური მშენებლობის შემაფერხებელ მოვლენების წინააღმდეგ. ჩვენ გვჭირდება პოლიტიკური პამფლეტისტი.

ჩვენი იუბილიარის დანიშნულებაა მკითხველ მასების თანამედროვეობის ხაზით გადამუშავება. იუმორი ადამიანის და მისი უარყოფითი მხარეების ბორღტი დაცინვა კი არ არის, არამედ გამოსწორების მიზნით მხილვა. ჩვენი იუმორი კლასიური, პროლეტარული უნდა იყოს ამ გზას უნდა დაადგეს ჩვენი იუბილიარიც.

ტენიკური ორგანიზაციის მხრივ ჟურნალი მოიკოჭლებს.

საჭიროა უკეთესი ილიუსტრაცია, შრიფტი, ქალაქი.

სახელწოდების შეცვლა აუცილებელია.

სახელგამის საბავშო გამოცემლობის გამგე **მ. ლუბარსაძე.**

ბოლშევიკის იუმორი მძიმე და მებრძოლია. ბოლშევიკის სტილი ამ სფეროში — სატირაა. მხოლოდ მკვეთრი, მტრის დამცემი და გამანადგურებელი სატირა შეგვიძლია განვაფიქროთ ჩვენ. „შეშაკის მათრახი“-ს სტილი — ეს გამძლარი წვრილი ბურჟუის ხითხითა. ჩვენ არ შეგვიძლია ასეთი უსაქმო ხითხითი. გამაფრებულ კლასთა ბრძოლაში არავის არ სცალია მუცელზე ხელის დასადებად და ღიმილისათვის. ჩვენ შეგვიძლია მხოლოდ დაცინვით მტერს და გავამათრახოთ ჩვენი ნაკლოვანებანი. ამიტომ „ტარტაროზი“-ც (სასურველია სათაურის გამოცვლა), აი ასეთი მებრძოლი, შჩედრინისებური სასტიკი სატირის გზით უნდა წავიდეს.

ალ. შიშოძე.

ჩვენი უახლოესი თანამშრომლები

ქართული
კომუნისტური

1) სილიბისტრა თოდრია (ს. თ—ია, —სარედაქციო კოლეგიის წევრი), 2) სანდრო ეული (პასუხისმგებელი რედაქტორი); 3) ნ. ჯამლითელი, 4) ნ. ამირალოვი, 5) ი. ხინ ველი (პ.-პ. მდივანი), 6) ალ. მალულარია, 7) ს. წიველი (რედაქციის თანამშრომელი), 8) დ. ნაცვლიშვილი (მხატვარი), 9) კ. თავებრიძე 10) ს. ნადარეიშვილი (მხატვარი), 11) ვ. ვიორვაძე, 12) ნ. შენველია, 13) პ. ლორია 14) ი. ქოქიაშვილი (მხატვარი), 15) პ. ირეთელი, 16) მარი-აში (მხატვარი), 17) გ. ბუაიძე.

1 ამ ვაგბატინებს ასობის ჩვენი ზრახი და შერი, არ მოსწონთ ამ სული, ჩამოუტყობთ ყურა.

2. და, მა, ტეტერზე მედღათ, რომ წააქციონ სული. (მათ ტხარეკებათ თითოს ძალ-ღონე ასი ფული).

3 წამოაქცეოს კიდე-მხარაზე გულიც წელით. უნდათ ვარეს უფრო მოკლად ხერხით, ფულით.

4 და კირამლა დადგეს, მოკლად დამატონ სული. შეუდგენ ხერხებს პობას... მოკლდ სიყვდილს წულით...

5 გახვებტერებს სული — ნაკურნაქუწი ვახა... გაიანაწლეს მებურად... მათი სრევილი იხვად.

ჩვენი სიტყვა

„ბინარაზი“ — თანამართმელთა (საბიურო) ზიზისი (ნაწარმები სანაშრომადიანი).

ამხანაგებო, მეც მინდა ირთილ სიტყვით მოკლავლით და გსსუბრით ნაკურნო შეუხად... მომსმინეთ, ამხანაგებო... იხვად მარცხ და მარცხ ტხად მებრდა ვახით, ვახივად...

იხვად (ადგილიდან) — წინდაწინ ვე ვოკ რასაც რტყვი... ვინდობი... .. ნობის გამოტყვდისათვის მადლობელი ვარ, მებრდა მე თუ მოგონებო, შენც უნდა მომსმინო.

მა, ამხანაგებო, ჩვენი მუშაობა ნაკურნო და მიღწევაზე აქ ზურბა ილაზბადა. ზოგს ეთამსებები, ზოგს არა და ამას ვაჩვენებ... მათქმევინი ირთილ სიტყვად.

იხვადი (ადგილიდან) — „ზოგჯერ იფხა სურია, არა თქმას, ზოგჯერ თქმითაც დაშვებდის“.

ამხანაგო ირთილზე რაა ვაკო, მომსმინა?!

მეღუზა (ადგილიდან) — ბოქოსი ლტყა ვაჩივად და მე ძოვრ მივიდარაწივარა ლტყად ვაჩივქმ... ჩაწივარა ვარ პირდაპირ, მზად ვარ მთელი ფურხალი ლტყად ვადავავტყო. მებია იხვად ლტყად მსურს წერილს...

ინახიზე (ადგილიდან) — სიტყვითა: შენ დასურ ჩვენი ურჯის პობას? **მა ადგილიდან** — სიგარეს რა ტყვად ვქვს!

იხვად — რა? რა? ვინ იღანმდე მა?

მეღუზა (ადგილიდან) — შენზე არ არის ლაზარეკი... ლაზარეკი პობემზე.

ინახიზე ვისკლ პობემ რს ტყვად ვქვს, რომ ზურგი ფული იცის.

უხანა ვახი (კარტ, ვაგებ) — ამხანაგებო, ფულზე აქ ლაზარეკი? ვამიშვით... მე უნდა წაიდე... საკურნო მაქვს ლსტყვით.

ამხანაგებო ეს არივდეს არ ჰავას... მათქმევინთ ირთი სიტყვად...

მა, ამხანაგებო, ამ ამხანაგებ **სან-დავით** სიტყვით სანაროლიად ღონინა, რომ უფული თანამართმელი მზინად უნდა იხვადეს იქას, რომ აფხის ნაწურით არ იყოს მზარდი იტყვიპობადავად... მასში უნდა იყოს სიხალისე და სიყოცხე...

ღონინე (ადგილიდან) — სიტყვით ღონინე ხანია დაკეტეს ილაზარეკი ვახი?!

იხვად (ადგილიდანვე) — აგებო? შე დღნოს არ მყიდიან... ამიტომ ვერა გვეყოფი...

ალაზარ-ალარინან, (იხსნის სიხადელებს) — კოლექტიური სსაშლიო ცოვად თბილისში თუ ვაგბატინებს, მართალია ცოლ-მთელი სასმისი მეღობულებ მებრამ ხათის არ ვაგბატინებ.

მა ადგილიდან — შენ მელამ და მატყვებზე ვაქვს თვალი და ყურთა შენი მართებოთ ვაგბატინე...

სანდა — ამხანაგებო, დააკვირო კავო საკურნო ლაზარეკის... რას მასწრობი? რას იცნობ?

ღონინე (ადგილიდან) — სანდო ტორის გვიდავლებს ამ ზემზე, თუ რა-მია საკურნო?

იხვადი — მავას მართალია სიტყვად აქვს საკურნო... გეუნწ წინ რას მასწობიანა პოტო მათვის მათომში...

ალარ-ალარინან — მებრე მებრის პაბლა ჩვენ გეობით? მავას ტყავის ტეტურვად კიდევ დარჩა... მე უხალტროდ ვარ ამ მათობრი, მარა სურს ვიწინა?

ამხანაგებო დამაკვირო... ირთილ სიტყვად მინდა ვთქვა იფხორიტულ წაწამიზობის მხატვრობა მებრებზე...

სანდარევილი — მხატვრობა რა გინდა? მე ჩემთვის ვარ... თუ მომცემი იცნოს, დამატებ არა და-იარაგებრავს ამ ვაგბატინებ... ჩემი თვალი იღებებს ვერ იწლებს...

ვაგბატინორ — სიტყვად მებრის მებრ-პებმვის ვერ არ ვაგბატინებ... ვანწურობით ენობით უნაწი ვაგბატინებ დივაცივს, ჩაგდენ პრეზიდენტის ადგილებზეთი დღეს აქ ერთხედ არ იქნება დარწმუნო ფურხე... ვანატყვით ამხანაგო.

რადა ვანავარტო... არ ვესმით რა ჩაქოლოვ?

მა ადგილიდან — უხანაგი კიდევ მიიარებო... დაკეთო, ვაკო... ზომ გითხრის ფულზე არავის ვალაპარაკებო...

უხანაგი (მითქვს) — ვაღუწი სული, ვაკო, დეხას პლანში...

ამხანაგებო, მართალია რამა საკურნო ბოლოს და ბოლოს... მე ვლაპარაკებ მებრის... რა მოვიცილო? აქამდე რომ მებრდა იქვენი თეორიები ვიხვად და სიმატა...

ღონინე (ადგილიდან) — ა, ბოქო, ვაკვილდა საკურნო დეხას მებრის... **სამა**

ტია — „მა... მოვიცილო შეწუღდეს ჩანახი... უკაცრავად ჩანახი კი არა... კვანახი...“

სანდარე — არ შევიძლება ამხანაგებო, აქ მეც კი არ ვესმისოთ... აქ ჩვენ ჩვენს მუშაობას უნდა ვაწუროთო ვთქვავარა ვაგბათ...

ალარ-ალარინან (მარტყვ რაწურევილი მოხდეს) — ვახი! ვამ მებრ რა დიდა ვახით იცნოს იმ დალოცვილებმა ჩანახის მებრამდე!

ამხანაგებო, მე ვაჩივდებთ ნაკურნო მუშაობას... რაკი სიტყვით ვაგბატინებს საშუალებებს მოკლებული ვარ ვანწურებოთი რაკელებით... ქე ვედავებ...

მა ადგილიდან — მე მავი დამუდარო იყო მებრის... ფხვრე სდგას?

... ვედავებ და მანამდე არავტერია სტეობი, სანამ ჩანახხე არ დამატაყოთო.

სამხიბა-ბინ-ბინი.

6. მათ ასი სურათი... ვაგრამ ტყავით დამატონ ისე, რომ დეკურავ ამით წაუღებს სიხალისე.

7. შემოუტია სურათი... ტრბობდა ნაწილები. მათი დაიკვა რისებდა. შენიღონენ ვამწურებო!

8. ნაწილი ნაწილად გზის ისევ შენდობა სურათი კვერ მოკვიცი... თითოს იღებს სიმამრ ასი ფული

9. ვამთილდა ტყვე ხელი... ძლივს დამატონის თავი... მოკურნოვს... თავს უწყველს... მათ დიდ დადავით მავი.

10. სდგას ხელი სიამაყით ჩვენს სტეობი ვაკვილდა... და ვახივდება იგი ათავად... ხეტოვებო... იცნოს... **წმყო**.

მისალოცი ღვაწლები ტარტაროზს

მარტვილის
გონიერებისა

(სუთი წლის თავზე)

გამოიცვალა ქვეყანა სასტიკად. ძველ დროს, ესე იგი ბოლოშევიკების შემოთრევაბდის, კვირა დღე ჩემთვის ქეიფის და მხიარულების დაუსრულტავი წყარო გახლდათ. დილით ადრეულ სტუმრებთან პატარა საუბრე. სმა გადაუჭარბებელი—სამ-სამი სარაჯი-შვილის ქარხნის ხუთ ვარსკვლავიანი ვონიაკი და თითო ბოთლი სასიამოვნო ხვანჭკარა. სადილზე—ოცობით სტუმარი (სულ მაღალი წოდებისა) „მენიუ“ თქვენი მოწონებული. მუსიკა საუბროვო. ცეკვა კეკლუც ლამაზებთან. საღამოთ სეირნობა და თეატრი. ვახშამი გვიანი დილაშდის. შემოსავალი ბარაქიანი და ჭამა ლაზათიანი.

ეს იყო. ესლა კი მივედღე ერთ-ერთ საბჭოთა დაწესებულებას. არ დავისახელებე, შენ არ მომიკვდე. არ არის სასურველი ჩემთვის ის, რომ ქვეყანამ გაიგოს ჩემი სამსახურის ადგილი. ვმუშაობ ვირივით. ვჭამ კატასავით. არსად არ დავიარებ და ხალხშიც არ ვჩდები. ქეიფიც დამავიწყდა და კვირა-უქმე დღაც.

ტარტაროზო, არა ხარ ზრდილობიანი. არ ინდობ შენ მამულიშვილს, არც გვამს პურ-მარილი. შენი ისე მეშინია, როგორც კურდღელს არწივის.

ჩემთვის ყოველთვის სასურველი და სასიამოვნო კვირა დღე (მამინ გამოდის შენი მორიგი ნუმერი), გახდა წამებათ და ტანჯვათ. აკანკალებულ ხელებით ვშლი შენ ფურცლებს და მხოლოდ მაშინ ვწყნარდები, როცა ჩემი სახელი, ანუ სახე არ არის გამოჭიმული შენს ფურცლებზე.

ხუთი წელიწადი ყოველ კვირა მე ასე ვიტანჯები შენს დაუნდობარ ხელში.

მაინც თავადი (თქვენთვის კი ყოფილი) ავტანდილ ლუარსაბის ძე მარაგოშუბაძე.

ხუთი თავი — სახარება გაგიწყრეს შენცა და შენს დაატასაც ჩემ ტკბილ ცხოვრების განიავებისათვის. შამაჯექი შავი მამალი რწყილივით და არ მომიეცი ერთი დღის მოსვენება. არც ჩემი ეკლესიასავით მოწყობილი დუქანი დაინდო, არც ჩემი გამლილი ალუბ-მიცემა. ვილა მამისევენ სახლში? ტნებების და დგორნიკების შეილებთან შეილი ჭკვიდან შემიშალე, და მეკურერთად კომკომოლში ამოაყოფანე თავი. ჩემ ფაშვამა შუშანასაც კი უქბინე, როცა ის ბავრატონ მუხრანცკის ცოლივით გადაშლარტული მტრის თვალის დასაბრმავებლად

სობსტენი ეკიპაჟით აუვლიდა და ჩამოუვლიდა ჩემს მალაზიას. ჩემ ოჯახის და ვაჭრობის აწეწისათვის მალაზმა ღმერთმა და ჩვენმა წმინდა გრიგორ ლუსავორიჩმა მოგთხოვოს იმ საიქიოს პასუხი. მე ესლა აღარაფერი აღარა ვარ. ეს სიცოცხლეა? ერთკობის „ვივესკა“ ლამის ერთ ადგილსაც ამაჯრან. მოდი და ამნაირად ივაჭრე ესლა.

ტარტაროზ, ვევედრები სურფ ავეტარანს, რომ შენი ყურნალის კასასიე დაკლილიყოს, როგორც დაიცავლა ჩემი ყოველთვის ბარაქიანი ჯიბე. აი ჩემი მოლოცვა შენი არსების ხუთი წლის თავზე.

ვივში ბერვი გილდი კუბეც ბაღდასარ სტეფანიჩ ზარზინაც.

არც მე ჩამავლო კარგ დღეში შენმა საძაველა საქციელმა.

ტარტაროზო, ჯოჯოხეთის კუბრის ქვაბში მენახოს შენი თანამშრომლების თავი ჩვენ დალუპვისათვის. ჩემი შიშილისაგან ლოგინათ ჩავარდნილ ფოფოდის ცოდვები ზღოს თქვენი რედაქტორის სულმა.

სულის მამა დიომიდი. დებეშების მიმღები ქიზიყელი.

ვინ რას ამბობს ტარტაროზზე

მღვდელი

დაიქცეს ის დღე, რა დღიდანაც ვგ მოველინა ჩვენს ქვეყანას ჩვენდა გასანადგურებლად. ვგ რომ არ გადაგვიდებოდა, იქნებ ცოტა ხანს კიდევ გვეტყვილებია ხალხი. ჩემი ჯვრისა და სახარების მადლი გაუწყრეს მას.

თავადი.

მამა ნუ წამიწყდება, ნამეტანი გულმოსული ვარ მავაზე. იმე, ყაძახო, ჩვენი გაჭირვება გვეყოფოდა და მაგან მთლად შეგვიანთო ცეცხლი. ჩვენი წოდების და უღვაშის ცოდვა მიეცეს მას.

ვაჭარი

ეს, მახლას!.. კაცი ათადან ბაზადან ვვაჭრობდი და გემრიელ ლუქმასაც ვჭამდი, რაც ვგ არ გადამეკიდა, იმის შემდეგ ჩემ დახლს ბარაქა დაეკარგა. ჩემი დაცარიელებულ სავაჭროს ცოდო ჰქონდეს მას.

კულაკი.

დასწყველის ჩემი გამჩენი ღმერთი მაგას. ყოველ ჩემ გადამაღულ პურს

და სხვა ეშმაკობას, მაგან ახადა ფარლა, ჩემი ბედლის ცოდო მას.

ბიუროკრატი

კაცი განათლებული ვიყავი და საქციეც განათლებულად მიმეყავდა, მაგრამ მაგან სულ მიწასთან გამასწორა. ჩემი კაბინეტის და პორტფელის ცოდო ჰქონდეს მას.

მეწეველი.

— კაცი ცხრა მთას იქით გადვიკარგე და ასე მეგონა—აწი აღარაფერი მიჭირს-თქვა, მარა მაგის ჩანგალმა მაინც მომძებნა და დამიკარგა ღირსება. მეორე ინტერნაციონალის მადლი გოუწყრეს მას.

ყოფ. ოფიცერი

— არავისთვის ისე მწარედ არ უკბენია, როგორც მე მიკბინა. ხან ტანუშეების მოვაჭრედ დამხატა, ხან კადეგ—შტუკობით პაპიროსის გამყიდველად. ჩემი აპელატების ცოდვა ჰქონდეს მას.

ყოფილი კოლიტივილი.

— ნაცნობების წყალობით, როგორც იყო, მოვეწყვე სამსახურში და

გამქონდა თავი ჩინებულად, მაგრამ ბოლოს მაინც მომძებნა და ოხრად დამატოებია ყველაფერი. ჩემი მათრახის ცოდვა ჰქონდეს მას.

გამოვლანგველი.

— კარგა ხანს ვჭამე სახელმწიფო ფულები და კარგი დროებაც ვატარე. მაგრამ ბოლოს მაინც მომძებნა და ერთიანად წამამწარა ყველაფერი. ჩემი ცოდო ჰქონდეს მას.

სიგულიანბი.

— ერთხელ, როგორც იყო, მოვატყვილე ექიმი და დავაძვრე თავისუფლება. მაგრამ მეორეთ მაგისმა ჩანგალმა მწარეთ მომანელებია მუქთად აღებულ ფული. ჩემი ძალა გაუწყრეს მას.

კონსტაბანდისტი

— დიდის გაჭირვებით გადმოვიტანე საზღვარზე საქონელი. ვფიქრობდა ზურთი ლელოს მაქვს მოტანილი თქო, მაგრამ ერთბაშად მტაცა ხელი და მიმართია ჩეკაში. ჩემი კონსტაბანდის ცოდვა ჰქონდეს მას.
კირილე საფიჩხიელი.

„ტარტაროზი“ — სახარება

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

— უი, ქა! ჩვენი მღვდელი სახარების მაგიერ „ტარ ტაროზს“ უკითხავს ხალხს!
ფოფოლია: — მა რა ჰქნას, ზენი კირიმე! სახარების კითხვას არავინ ესწრება!

საიუბილეო ნომრის დარჩენილი მასალები დაიბეჭდება შემდეგ ნომერში

ტენიკა და კორექტურა

ჩვენ, მკითხველებს, ფრიად გასიამოვნა „ტარტაროზის“ იუბილემ. მართალია, ამის გამო არც ერთი ჩვენთაგანი სხარულით ცას არ დასწევია, მაგრამ ეს მოხდა სრულიად შემთხვევითი და ობიექტური მიზეზის გამო: საქმე იმაშია, რომ ცა მეტად მაღლა აღმოჩნდა და უბრალო ტენიკური მიზეზით ვერ დავეწიეთ მას. მიუხედავად ამისა, არც ერთი ჩვენგანი არ კარგავს ცის დაწვეის იმედს და ეს მოხდება ალბად „ტარტაროზის“ არსებობის სულ რაღაც ათი-ხუთმეტოდე წლის თავზე: ჩვენ მაშინ მივალწვეთ ცას და ზოგიერთ ვარსკვლავზეც საიუბილეო ექსკურსიას მოვაწყობთ.

ვიმეორებთ, ტენიკა ისე სწრაფად მიდის წინ, რომ ამის განხორციელება, ყოველ შემთხვევაში, ბიუროკრატების სრული ლიკვიდაციის მიღწევაზე ძნელი არ არის. და ეს ტენიკა ვითარდება „ტარტაროზის“ კორექტივებით (თუმცა თვით „ტარტაროზში“ კორექტურული შეცდომები თავზე საყრელია): „ტარტაროზი“ სულ მუდამ კრიჭაში უდგას ტენიკისა და მეცნიერების სუსტ მხარეებს და რატომღაც ცდილობს აღნიშნულ მხარეების აღმოფხვრას.

რადღაც ტენიკასა და კორექტურაზე ჩამოვარდა ლაპარაკი, ჩვენ ვუსურვებთ იუბილიარს გაეუმჯობესებინოს უფროალ „ტარტაროზის“ ტენიკური მხარე და ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება მიექციოს კორექტურისთვის, რადგანაც ამ წერილს რომ ვწერთ, აბსოლიუტურადაა არაერთი გარანტია არა გვაქვს, რომ ჩვენ მიერ დაწერილი სიტყვა „კორექტურას“ ნაცვლად „მოგეყურა“ არ გამოვა და „ტენიკას“ მაგივრათ „შეხვლიბა“ არ დაიბეჭდება.

მკითხველი გუზ-გუზი.

ოიხბაზი

მატარებელი დაიძრა. ქაიხოსრო მოთაქსდა მესამე კლასის ვაგონის კუბეში. მალე იმავე კუბეში შემოდგრა მღვდელი, რომლის წვერები ძველი ცოცხივით ეხლახუნებოდა გახუნებულ ანაფორაზე. თითქმის „სულმა-სული იცნო“, ზოსიმე პირდაპირ ქაიხოსროსაკენ გაეშურა. პატარა აბა ფრთხილად შეაცოცა საჯდომის ქვეშ და ქაიხოსროს გვერდით მუმიასავით მდუმარე ჩამოჯდა. ქაიხოსრომ, ოდესღაც ყოფილმა პოლკოვნიკმა, ძველებურად, ცალი თვალთ განსჭერიტა დაუპატიუებელი სტუმარი, და რაკი შენიშნა, რომ მის გვერდით „სულიერი“ მამა იყო, ჩახველა და გამოეხატა. ისინი აღნიშნავენ, რომ მდგომარეობა ეხლა გაცილებით უკეთესია, ვინემ წინათ.

მათი ბაასი რომ ყველა იქ მყოფთ მოესმინათ, ორთავენი ხმა-მაღლა საუბრობდენ. მათ მაღლა გაქიმულიყო კომკავშირელი გიგლა. ვადაფურცლა უფრონაო „ტარტაროზის“ საიუბილეო ნომერი და კითხულობდა. გიგლას ტკბილად ჩაეძინა. „ტარტაროზი“ ფრთხილად დაუძვრა ხელიდან, დაცოცდა და მამა ზოსიმეს ცხვირზე მოაძინა ტკაცანი. დაფეთებული ზოსიმე შეხტა და დაეჯახა ქაიხოსროს, რომელსაც პირიდან ინგლისური ჩიბუხი გაუვარდა. ზოსიმემ დახედა გადმოვარდნილ ნივთს... ჰოი, საშინელება. უფრნალი

„ტარტაროზი“... ისიც საიუბილეო ნომერი შერჩა ხელში. მღვდელმა შიშით მიიხედ-მოიხედა, სწრაფათ გადაიწვრა პირჯვარი. სამჯერ ზედიზედ მიაფურთხა ეშმაკს და აკანკალებული ხელით უფრნალი გადასცა ქაიხოსროს. აი, ქაიხოსროს ეამა „ტარტაროზი“-ს ზნახვა, მაგრამ გამოართვა და მღვდელს ჩემათ ჩასურჩულა ყურში: — მაინც მიკვირს, მამაო ზოსიმე, ვა არგასაზრდელი ტარტაროზი, ხუთი წლის არის და, დახე, რა ოინებს სჩადის. ვა რომ ათი წლის შეიქნება, მაწინ ხომ სულ ძირიან-ფესვიანად გაგვანადგურებს?!..

შაკო.

საპ. სუსკინემრევიზი 1929 წ. გათვრეხანი

ღამთავრეხულია:

უხეხვედრა

რეუ. ზ. ზოზართელი.
სცენარი ხ. ხუაპაუხი.
ოპერატორი ვ. ვოზნანი.

კავკასიელი ყახალი

რეუ. ზელოვანი.
სცენარი ა. ბელიაზვილი.
ოპერატ. ა. ვოლიკევიჩი.

ბანფირულნი

რეუ. ლ. ვუუ.
ოპერ. ვ. კეხესელიქე.
სცენარი ვუუ. ვიღონი.

ბ რ მ ა

რეუ. მ. კალატოვიზვილი.
სცენარი ხ. ტახთიაკოვი.
ოპერ. რ. ლაპინსკი.

საკანი № 79

რეუ. უ. ბერიზვილი.
ოპერ. ა. დიღელი.
სცენარი ხ. აღსაზაზვილი.
ს. დოლიქე.

უოვი

რეუ. ნ. დოლოზერიქე.
ოპერ. ხ. ზაზოვლავევი.

ხეხსურეთი

რეუ. ლ. ვუუ.
ოპერ. ვ. ვოზნანი.

ჩეხი ბეხია

რეუ. კ. მიქაბერიქე.
ოპერ. ა. ვოლიკევიჩი.
ვ. ვოზნანი.
სცენარი კ. მიქაბერიქე.
ბ. ვიღვანი.

900 მეტრის ტალღაჴე

რეუ. ლ. ვუუ.
ოპერ. ვ. ვოზნანი.
სცენარი უ. ხუსკივაქე.
ი. ვუუ.

სვან მერილი

რეუ. მ. კალატოვიზვილი.
ოპერ. რ. ლაპინსკი.

ვიფის კახილი

რეუ. ს. დოლიქე.
ოპერ. უ. ზეზელაზვილი.

მ ჴ ა ღ ღ ე ბ ა :

ღოღი

რეუ. რონდელი.
ბ. ვიღვანი.
ვ. კეხესელიქე.

უმთავრესი

რეუ. ბ. მუპაროვი.
ა. ვოლიკევიჩი.

ამერიკანკა

რ. უ. ლ. ვსაქია.

რელიკვი

რეუ. მ. ხიაურელი.

კომუნისტი

დიდი პოლიტიკური გაზეთი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრალური და თბილისის კომიტეტის და სრულიად საქართველოს ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის ორგანო.

ცალკე
№ 5 კ.

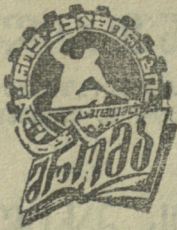
მიიღება ხელის მოწერა 1930 წლისათვის

თბილისში—მთავარ კანტორაში (რუსთაველის პრ. № 34) და ცალკე რწმუნებულებთან პროვინციაში ყველა ფ.-ტელეგრაფის დაწესებულებებში და შემდეგ კონტრაგენტებთან

მუთაისში—„კომუნისტი“-ს
ბანკოფილიაში
ოკუპაციისთვის—ინჟინერებთან
ახალსენაკში—ესებუასთან
სამტრედიოში—გოგელიასთან
პიათუკაში—ჯალალნიასთან
ყვირილაში—ცხომელიძესთან
შორაპანში—ჯალალნიასთან

გორში—მაისურაძესთან
გურჯაანში—წიგნის მაღაზიაში
სიღნაღში—მდივანოვთან
აბაშაში—მიქაძესთან
ლანჩხუთში—ლლონტთან
გორჯომ-ბაღში—კობახიძესთან
გორჯომში—კობახიძესთან
ფოთში—ფ.-ტელეგ. კანტორაში

სონში—გენქენაძესთან
თელავში—რევაზოვთან
ცხინვალში—იარაღოვთან
ბათუმში—ფ.ტ. კანტორაში
ხაშურში—ლორთქიფანიძესთან
ბაღდადში—აბულაძესთან
ონში—ბერიშვილთან
ბრეზალში—პაიჭაძესთან

საქართველოს პრკფ. კოოპერატიული გამომცემლობა

შრომა

წიგნისა და სახანძვლაროდ
საგნების სავაჭროები

ცენტრალური—თბილისი, რუსთაველის გამზ., № 17.
იყიდება ყოველგვარი ლიტერატურა ქართულ და რუსულ ენაზე
საამკინძაო და სახაზავი ქარხანა

რუსთაველის გამზირი № 17. იღებს ყოველგვარ შეკვეთას.
საბიბლიოთეკო კაბინეთი
რუსთაველის გამზირი № 17.

წიგნების ტენიკურათ დამუშავება წიგნთ-საცავ-სამკითხველოებისათვის.
ვაჭრობა წვრილათ და ბითუმათ დაწესებულებებს ეძღვრათ
ფასდაკლება

Кооп. издательство профсоюзов Грузии

Ш Р О М А

Магазины Книжных и Канцтоваров в ТИФЛИСЕ (проспект Руоставели № 17) и в ЧИАТУРАХ.

საქართველოს სსრ-ის ვაჭრობის სააგენტო სსრ-ზე

„საქსსახვაჭრობა“

(Грузгосторг)

იმ მიზნით, რომ რაც უზიარებდა სრულიად გამომიწვევს საქართველოს მრეწველობის, კომუნალური მიწათმოქმედებისა და სხვა მომხმარებელთა მოთხოვნილებას, აგრეთვე იმ მიზნით, რომ საქონელი სწორად და თავის დროზე განაწილდეს, ვთხოვთ თბილისისა და საქართველოს იმ ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებს, რომელნიც მომხმარებლის მხრივ მიმავრებულნი არიან საქართველოს „სახვაჭრობასთან“, აგრეთვე იმ ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებს, რომლებსაც განუკარგავლი აქვთ მიიღონ საქონელი საქ. „სახვაჭრობის“ საშუალებით, არა უგვიანეს ა. წ. 25 ნოემბრისა წარმოადგინონ თავიანთი დაკვეთები უმედეგ საქონელზე:

- I. ლითონის საქონელი** რკინა სახურავი, საღმრწნებლო, მავთული, კალა, თუთია, ბაბიტი, ლურსმანი. მიღები წყალსადენისა და საკანლიზაციო წყლის არმატურა, რელსები, კოჭები, რკინის კასრები. ხელსაწყოები: სადურგლო, სახურო, სამკედლო და საზენკლო. კარ-ფანჯრის რკინეული—ბოქლომები, ფალები, საკეტები, შპინგალეტები, ხრახნები და სხვა საზომი ხელსაწყოები: სასწორები, საწონები, მეტრები, რულეტები და სხვ. ცეცხლქრობები-თოკები.
- II. ქიმიკატები** საღებავები ანილანის რუსული და უცხოეთის. ლაქები ზეთის და სპირტის. სკიპიდარი. ბურა. თუთიას შაბიამანი. ნიშადური. სოდა. კალსტიური. სათეთრებელი გახეხილი და მშრალი. ალიფა. გოგირდმჟავა და მარილმჟავა. წებო. კანიფალი. კოქსი. ანტრაციტი. აზბესტი. რეზინის ტენნიკური ნაწარმები.
- III. ხე-ტყის გასაღები** საწინებელი, საყუთე ნახერხი მასალა და მრგვალი ხე-ტყე, ფანერა.
- IV. სახანაგელი გასაღები და შინა** ცემენტი. ასფალტი, გუდრონი. ფანჯრის მინა ბემის და უბრალო. მინების ჩასმის საშუალები. სანიტარული ფაიანსი. თიხა. აგური. გაჯი. კირი. შალკერი, მარმარილო მთლიანი და მოზაიკური.
- V. სილიკატები და საგებურაო საქონელი** ბოთლები მონობოლოური და კომერციული. ლამპის შუშები. სარკები. შუშის წვირილი ჭურჭელი. ჭურჭელი რკინის—ემალიანი. საწოლები. ლამპის პატრუქები. ნავთის სამხარეულოები და პრემუსები. ლამპები და სანთურები. ფანრები „ლამპრა“. დგამი.
- VI. სასურსათო და სხვა საქონელი** თივა. შვრია. ქერი. შაქარი. საპონი. სანთელი. ჩაი. მკალონი და ვერმიშელი. ბურღული. ბადაგი. მარილი. ქაღალდი. მუყაო. ბამბა. ტომრები, ჭილობი და პარკები. ბაჭარი. სპეცტანისამოსი. ტენნიკური წებნაქსი გარნიტოლო. ბრეზენტები. ნართი. ტყავი—საკრავი და ტენნიკური. ტყავის ფურნიტურა სპეცფესაცემლი.

დაკვეთები საქონლის თვითნაშუა კატეგორიანა ცალკე უნდა იქნას წარმოდგენილი, სახვაჭრობა გადასულია განუწყვეთელ საფუძავ კვირავა.

გ ა მ გ ე ო ბ ა .

„მ უ შ ა“

ყოველდღიური მასიური გაზეთი
მიიღება ხელისმომწერა 1930 წლისათვის
ცალკე № 2 კაპ. თვიურად 50 კაპ.

ყოველკვირეულ იუმორისტ. ჟურ. „ტარტაროზი“-ს დამატებით 70 კაპ.
ტფილისში—მთავარ კანტორაში (ჯორჯიაშვილის ქ. № 6). პროვინციაში—მთავარ კანტორის განყოფილებებში და ფ.-ტელეგრაფში.

„ტარტაროზი“-ს ელემენტალური ხუთწლიანი გეგმა

ეროვნული
ბიბლიოთეკა
საბჭოთა

